

ønsker, at det Forslag, Regeringen oprindelig har vedkendt sig som sit, maa gaa sejrrigt ud af de Forhandlinger, der nu ville blive førte om denne Sag mellem Regeringen og det andet Ting. Paa denne Motivering stemmer jeg for det foreliggende Forslags Overgang til Landstinget.

Hørdum: De foreliggende Ændringer, der jo ikke forandre noget i selve Lovens Realitet, kan jeg alle stemme for, og jeg vil anbefale mine Partifæller i denne Sal at gøre det samme. Jeg ønsker dernæst at gøre nogle faa Bemærkninger om en Sag, som ved 1ste og 2den Behandling har været draget frem her i Salen. Det er nemlig blevet mig bekendt, at der dels her i Salen og dels udenfor har gjort sig den Opfattelse gældende, at jeg tilligemed mine Partifæller her i Salen vilde stille Ændringsforslag til den omhandlede Sag. Den Sag, jeg sigter til, vedrører de tre Kommuner, Valby, Brøndshøj og Sundbyernes Indlemmelse i Københavns Kommune. Det er rigtigt, at jeg har omtalt denne Sag baade ved 1ste og 2den Behandling, og jeg har rejst Spørgsmaalet, om det ikke kunde lade sig gøre at faa disse Kommuners Borgere ind under virkelig københavnske Forhold, og det er ogsaa rigtigt, at da jeg sidste Gang rejste Spørgsmaalet, fik jeg af den højtærede Minister det Svar, at han vel fastholdt sit Standpunkt, at denne Sag ikke kunde ordnes paa det foreliggende Lovforslag, men at han dog, hvis der kom et Ændringsforslag, skulde være villig til at se derpaa. Det er naturligvis denne Bemærkning, der har foraarsaget, at en Del har troet, at der da vilde blive stillet Ændringsforslag. Vi have ogsaa syslet med denne Tanke, men da Ministeren jo i Virkeligheden baade ved 1ste og 2den Behandling fastholdt, at det vilde være urigtigt at ordne disse Forhold paa den foreliggende Lov, have vi dog besluttet os til ikke at gøre det. Det vilde sikkert have kunnet lade sig gøre, men naar Ministeren er bestemt imod, at det ordnes paa denne Lov, have vi ikke villet stille Ændringsforslag, ogsaa af den Grund, at vi ikke vilde være med til at hænge noget paa Loven, som kan skade den eller forhale dens Gennemførelse. Jeg vil imidlertid haabe, at den højtærede Indenrigsminister vil tage en Revision af disse Love op. Saa vidt mig bekendt, er Stemningen i de indlemmede Kommuner gennemgaaende for at komme ind under andre kommunale Forhold. Det kan gerne være, at

de derved komme til at miste den Særret, de have, men Befolkningen mener dog, den vil være vel tjent med at komme ind under de virkelig københavnske Forhold, og naar jeg har fremdraget Spørgsmaalet, er det for at efterkomme de Røster, der i de tre Kommuner have rejst sig i den Retning. Jeg haaber derfor, Ministeren ikke vil fastholde, at de 6 Aar skulle gaa, før Revisionen indtræffer. Der staar udtrykkelig i de tre Love, at de skulle revideres inden 6 Aar, og det er dermed ikke slaaet fast, at det skal vare 6 Aar, før Spørgsmaalet kan tages op.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Jeg vil ogsaa give det mine bedste Ønsker med paa Vejen. Jeg ser i Lovforslaget, som det foreligger, en god Lov, naar det en Gang faar Lovens Stempel. Det er, som det nu foreligger, et Lovforslag, der bærer Tidens Stempel, og som indeholder Tidens Krav. De Forandringer, der ere foretagne her i Tinget, have jo givet det en væsentlig bedre Skikkelse, end det havde, da det blev forelagt af den højtærede Minister. Jeg tror, disse Forandringer tale til Demokratiets Ære, og jeg vil ikke haabe, at de særlig skulde medvirke til, at Loven ikke skulde kunne gennemføres i det andet Ting. De Forandringer, der særlig tiltale mig, ere naturligvis gifte Kvinders Valgret og Tjenestetyendes Valgret, begge Dele ere Spørgsmaal, jeg fremdrog ved 1ste Behandling, og det har glædet mig overordentlig, at det har faaet Folketingets Ja, og at det er blevet indsat i Loven.

Med Hensyn til Indførelsen af Tyendes Valgret vil jeg gøre den Bemærkning, at for Københavns Vedkommende har det ikke saa meget at sige som for det øvrige Land. Det er jo saa i det øvrige Land, at alle skulde betale Skat, hvorimod her i København ingen betaler Skat, medmindre han har en Indtægt af 800 Kr. Man vil deraf se, at som Forholdene ere nu i den Retning, vil Tyendets Valgret ikke faa megen Betydning her i København. Det vil derfor være at haabe, at der paa dette Punkt inden ret længe maa ske Ændringer i den kommunale Valglov for København; det vil være at haabe, at dette Spørgsmaal snart maa blive taget op, og at man maa komme til det Resultat, at alle saavel her i København som ude trindt om i Landet maa betale Skat. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig derved, men jeg er temmelig sikker paa, at dette Krav ogsaa vil blive stillet her i København.

Jeg skal nu til Slutning kun ønske alt